

Žalba koju je 14. rujna 2022. podnio Gugler France protiv presude Općeg suda (treće vijeće) od 13. srpnja 2022. u predmetu T-147/21, Gugler France/EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Predmet C-594/22 P)

(2023/C 35/26)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Žalitelj: Gugler France (zastupnik: S. Guerlain, *avocat*)

Druge stranke u postupku: Ured Europske unije za intelektualno vlasništvo (EUIPO), Alexander Gugler

Rješenjem od 5. prosinca 2022., Sud (vijeće za dopuštanje žalbi) odlučio je da žalba nije dopuštena i da Gugler France treba snositi vlastite troškove.

Zahtjev za prethodnu odluku koji je 29. rujna 2022. uputio Cour constitutionnelle (Belgija) – Belgian Association of Tax Lawyers i dr./Premier ministre/Eerste Minister

(Predmet C-623/22)

(2023/C 35/27)

Jezik postupka: francuski

Sud koji je uputio zahtjev

Cour constitutionnelle

Stranke glavnog postupka

Tužitelji: Belgian Association of Tax Lawyer, Ordre des barreaux francophones et germanophone, Orde van Vlaamse Balies i dr., Institut des conseillers fiscaux et des experts-comptables i dr.

Tuženik: Premier ministre/Eerste Minister

Prethodna pitanja

1. Povređuje li Direktiva Vijeća (EU) 2018/822 od 25. svibnja 2018. o izmjeni Direktive 2011/16/EU u pogledu obvezne automatske razmjene informacija u području oporezivanja u odnosu na prekogranične aranžmane o kojima se izvješćuje (¹) članak 6. stavak 3. Ugovora o Europskoj uniji i članke 20. i 21. Povelje Europske unije o temeljnim pravima, i konkretnije načelo jednakosti i nediskriminacije zajamčeno tim odredbama, zbog toga što se Direktivom (EU) 2018/822 obveza izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje ne ograničava na porez na dobit, nego se primjenjuje na sve poreze obuhvaćene područjem primjene Direktive Vijeća 2011/16/EU od 15. veljače 2011 „o administrativnoj suradnji u području oporezivanja i stavljanju izvan snage Direktive 77/799/EEZ (²), što u belgijskom pravu ne uključuje samo porez na dobit, nego i izravne poreze koji nisu porez na dobit i neizravne poreze, kao što su pristojbe za upis u registre?
2. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822 načelo zakonitosti u kaznenim stvarima zajamčeno člankom 49. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 7. stavkom 1. Europske konvencije o ljudskim pravima, povređuje li ta direktiva opće načelo pravne sigurnosti i povređuje li pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što pojmovi „aranžman” (a stoga i pojmovi „prekogranični aranžman”, „utrživi aranžman” i „posebno

prilagođeni aranžman”), „posrednik”, „sudionik” i „povezano društvo”, pridjev „prekogrančni”, različita „obilježja” te „ispitivanje osnovne koristi”, koji se upotrebljavaju u Direktivi (EU) 2018/822 kako bi se odredilo područje primjene i doseg obveze izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje, nisu dovoljno jasni i precizni?

3. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822, osobito zbog toga što se njome dodaje članak 8.ab stavci 1. i 7. u prethodno navedenu Direktivu 2011/16/EU, načelo zakonitosti u kaznenim stvarima zajamčeno člankom 49. stavkom 1. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 7. stavkom 1. Europske konvencije o ljudskim pravima te povređuje li se tom direktivom pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što početak roka od 30 dana u kojem posrednik ili relevantni porezni obveznik trebaju ispuniti obvezu izvješćivanja o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje nije utvrđen na dovoljno jasan i precizan način?
4. Povređuju li članak 1. točka 2. prethodno navedene Direktive (EU) 2018/822 pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što se novim člankom 8.ab stavkom 5., koji je tom direktivom dodan u prethodno navedenu Direktivu 2011/16/EU, predviđa da je, kada država članica poduzme mjere potrebne kako bi se posrednicima omogućilo izuzeće od obveze podnošenja informacija o prekograničnom aranžmanu o kojem se izvješćuje, ako bi se obvezom izvješćivanja prekršila obveza čuvanja profesionalne tajne na temelju nacionalnog prava navedene države članice, ta država članica dužna obvezati navedene posrednike da bez odgode obavijeste sve druge posrednike, ili ako takvih posrednika nema, relevantnog poreznog obveznika o obvezama izvješćivanja kojima podliježu, ako ta obveza vodi tomu da je posrednik koji ima obvezu čuvati profesionalnu tajnu pod prijetnjom kaznenih sankcija na temelju prava navedene države članice dužan o informacijama za koje sazna u okviru obavljanja svoje profesije izvijestiti drugog posrednika koji nije njegova stranka?
5. Povređuje li prethodno navedena Direktiva (EU) 2018/822 pravo na poštovanje privatnog života zajamčeno člankom 7. Povelje Europske unije o temeljnim pravima i člankom 8. Europske konvencije o ljudskim pravima, zbog toga što obveza izvješćivanja o prekograničnim aranžmanima o kojima se izvješćuje dovodi do zadiranja u pravo na poštovanje privatnog života posrednikâ i relevantnih poreznih obveznika koje nije razumno opravdano i proporcionalno s obzirom na ciljeve koji se žele postići i koje nije relevantno s obzirom na cilj osiguravanja pravilnog funkcioniranja unutarnjeg tržišta?

(¹) SL 2018., L 139, str. 1.

(²) SL 2011., L 64, str. 1. (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 9., svezak 1., str. 363. i ispravak SL 2019., L 31, str. 108.)

**Zahtjev za prethodnu odluku koji je 12. listopada 2022. uputio Rechtbank Gelderland
(Nizozemska) – X/Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht**

(Predmet C-639/22)

(2023/C 35/28)

Jezik postupka: nizozemski

Sud koji je uputio zahtjev

Rechtbank Gelderland

Stranke glavnog postupka

Tužitelj: X

Tuženik: Inspecteur van de Belastingdienst Utrecht

Prethodno pitanje

Treba li članak 135. stavak 1. točku (g) Direktive 2006/112(¹) tumačiti na način da se može smatrati da članovi mirovinskog fonda, poput onog o kojem je riječ u glavnom postupku, snose investicijski rizik i znači li to da je taj mirovinski fond, posebni investicijski fond' u smislu te odredbe? Je li u tom pogledu relevantno: